

ХАРАКТЕРИСТИКА БАЗОВИХ ЗАКОНІВ ЛОГІКИ

Бараннік Ярослав, група 11МБ МН

Синяєва Л.В., д.е.н., професор

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Постановка проблеми. Закони логіки існують і діють незалежно від волі людини. Вони мають загальнолюдський характер, і їх повинні дотримуватись усі люди, незалежно від їхньої раси, нації та соціальної групи. Вони є єдиними для всіх людей. Закони логіки діють у всіх сферах людського мислення. Порушення вимог законів логіки призводить до неправильного і нелогічного мислення. Закони логіки використовуються при розв'язанні складних логічних задач у кібернетиці, теорії релейно-контактних схем, у роботі електронно-обчислювальних машин, автоматичних пристроїв, математичній лінгвістиці.

Висновки. Основні закони логіки називають основними на тій підставі, що вони виражають такі корінні риси логічно правильного мислення, як визначеність, послідовність, несуперечливість і обґрунтованість.

Окрім основних законів логіки існують і інші закони логіки:

- закон подвійного заперечення,
- закон ідемпотентності,
- закон комутативності,
- закон контрапозиції,
- закон складної контрапозиції,
- закон асоціативності,
- закон дистрибутивності,
- закон де Моргана.

Всезагальність та універсальність законів логіки виявляється у тому, що вони діють у всіх сферах людського мислення.

Якщо б люди не керувались одними і тими законами логіки і мислення, то діяльність таких масштабних організацій, як Організація Об'єднаних Націй, була б неможливою. Та не існує повної відповідності між законами логіки та діяльністю людей, саме тому існують протиріччя між організаціями, людьми чи їхніми діями. Прикладами таких протиріч є політичні партії, релігійні віри та інші організації, мислення яких не співпадає з законами логіки.

Для того щоб дотримуватись законів логіки потрібно знати відповідну сферу об'єктивної дійсності, про яку ідеться у міркуванні, вміло користуватися синонімами та антонімами, не вдаватися до довгих дискусій, попередньо не визначивши правильність свого мислення, а також використовувати наукові технології.

Потрібно не забувати, що суперечні судження руйнують міркування. Тож виявивши суперечності необхідно удосконалювати теорії чи замінювати їх.

Література

1. М. Г. Тофтул – Логіка посібник – 2003.
2. В. Є. Жеребкін – Логіка підручник – 2004.
3. Н. І. Кондаков – Логічний словник-довідник – М., 1975.
4. А. І. Введенський – Логіка – Спб., 1910.
5. С. Н. Виноградов, А. Ф. Кузьмін – Логіка – М., 1950.
6. А. Д. Гетманов – Підручник по логіці – М., 1995.